

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

16.4.2009

B6-0186/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

af Daniel Cohn-Bendit, Monica Frassoni og Pierre Jonckheer

for Verts/ALE-Gruppen

om G20-topmødet i London den 2. april 2009

Europa-Parlamentets beslutning om G20-topmødet i London den 2. april 2009

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra G20-topmødet i London den 2. og 3. april 2009,
  - der henviser til mødet i Berlin den 22. februar 2009 mellem Frankrig, Det Forenede Kongerige, Italien og Tyskland samt lederne fra Nederlandene og Spanien, med den tjekkiske premierminister og formændene for Kommissionen, Eurogruppen og Den Europæiske Centralbank, vedrørende forberedelsen af G20-topmødet i London den 2. og 3. april 2009,
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 19. og 20. marts 2009,
  - der henviser til UNEP's rapport "Out of Crisis – Opportunity" af 16. februar 2009, hvori G20 indtrængende opfordres til at fremlægge en global grøn New Deal,
  - der henviser til ILO's rapport "The financial and Economic Crisis: A Decent Work Perspective" fra 24. marts 2009, hvori G20 indtrængende opfordres til at fremlægge en koordineret stimuleringspakke vedrørende social beskyttelse og jobskabelse,
  - der henviser til de foreløbige konklusioner fra FN-ekspertudvalget fra den 19. marts 2009 vedrørende den finansielle og økonomisk verdenskrise og dens følger for udviklingen,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at subprime kreditkollapsen satte fokus på udsættelse for risiko på mange områder og udløste den pludselige afvikling af spekulative positioner på børserne og vare- og valutamarkedene,
- B. der henviser til, at udviklingen og udbruddet af den globale krise i det finansielle system blev ledsaget af en usædvanlig stærk stigning og herefter følgende tilbagedrejning af de internationale råvarepriser, og til, at den stærke og vedvarende stigning i råvarepriserne fra 2002 til midten af 2008 blev ledsaget af en stigende tilstedeværelse af finansielle investorer på varebørserne,
- C. der henviser til, at den voksende globale ubalance inden for handel og en stadig større mangel på sammenhæng mellem bevægelserne i de nominelle valutakurser og inflationsforskellen landene imellem har været hovedårsagerne til den aktuelle finansielle og økonomiske krise,
- D. der henviser til, at offshore centre giver mulighed for korrupt undgåelse og omgåelse af både skattebestemmelser og finansielle bestemmelser, og at internationalt skattesnyderi udgør en alvorlig hindring for gennemførelse af millenniummålene,

- E. der henviser til, at globaliseringen medfører, at det økonomiske og finansielle samarbejde spiller en særlig vigtig rolle, og endvidere kræver globale løsninger på områder som tilpasning af betalingsbalancerne, finansiell regulering og tilsyn, gældsstyring og løsning af gældsspørgsmål, og til, at international koordination bør foretages af organer, der opfylder fire traditionelle kriterier: effektivitet, legitimitet, repræsentativitet og ansvarlighed,

Genskabelse af tillid og skabelse af grøn vækst og beskæftigelse

1. beklager, at G20-topmødet ikke behandlede de globale ubalancer, som er den egentlige årsag til den finansielle krise; minder om, at det er nødvendigt at behandle de underliggende årsager (f.eks. et usædvanligt stort US-underskud, som finansieres af usædvanligt store kinesiske handelsoverskud), hvis finansielle kriser skal undgås i fremtiden, og at det har følger, der rækker langt videre end bankvirksomhed og regulering af finansmarkederne og institutionel forvaltning;
2. mener, at en effektiv multilateral løsning på krisen kræver en systemisk multidimensional reform af bestemmelserne med henblik på at håndtere volatilitet i forbindelse med valutakurser og råvarepriser; beklager, at G20-topmødet i London ikke behandlede disse spørgsmål; opfordrer derfor indtrængende Det Europæiske Råd til at vedtage en fælles holdning med henblik på at løse disse spørgsmål på det næste G20-topmøde i New York;
3. støtter, at G20 træder i stedet for G7 som et første skridt hen imod større effektivitet og legitimitet for en global økonomisk styring; beklager dog, at G172-landene, som lider mest under følgerne af finans-, fødevare-, energi- og miljøkrisen, ikke blev hørt på topmødet, hvor deres bekymringer vedrørende udformningen af en ny global økonomisk orden, som beskrevet i FN-udvalgets foreløbige rapport om krisen, blev tilsidesat;
4. går ind for nye former for repræsentation for G20 og andre internationale organer, som ville give de respektive landes parlamenter en stærk stemme og give dem mulighed for at føre demokratisk kontrol med deres regeringer, som forhandler og træffer beslutninger i sådanne organer;
5. mener, at organer, der træffer beslutninger på globalt plan, på lang sigt bør henhøre under FN, muligvis gennem en yderligere udvikling af eksisterende FN-organer som f.eks. det økonomiske og globale råd;
6. glæder sig over forpligtelsen om at stille et globalt støtteprogram på 1.100 mia. USD til rådighed med henblik på at skabe ny tillid, vækst og beskæftigelse; beklager dog, at G20 ikke var i stand til at koordinere de beskatningsmæssige incitamenter eller forstå den overmåde store betydning af at samordne foranstaltningerne til bekæmpelse af den økonomiske krise med klimapolitiske krav; opfordrer indtrængende de internationale finansielle institutioner og andre multilaterale udviklingsbanker til at tage fuld højde for vækstlandenes og udviklingslandenes behov, navnlig lavindkomstlandenes, som lider mest under følgerne af den finansielle krise, til trods for, at de ikke har forårsaget den;

7. beklager dybt, at der ikke er blevet fremsat konkrete forslag om at give et incitament til en grøn New Deal på linje med UNEP's rapport "Out of Crisis - Opportunity" af 16. februar 2009, med en opfordring til G20 om at fremkomme med en global grøn New Deal som et middel til at finde en samlet løsning på den økonomiske, sociale og miljømæssige krise;
8. beklager, at konklusionerne fra G20-mødet ikke indeholder specifikke forslag om at udforme støtteprogrammet på en sådan måde, at jobskabelse og social integration prioriteres højt, således som beskrevet og krævet i ILO-rapporten;

Finansielt tilsyn og finansiell regulering

9. glæder sig over, at det som et første skridt hen imod et mere alt omfattende system for økonomisk global forvaltning er blevet vedtaget at nedsætte et nyt nævn for finansiell stabilitet (FSB), som følger efter forummet for finansiell stabilitet (FSF) og har et udvidet mandat; mener, at det nye FSB – således som det er tilfældet i forbindelse med andre finansielle organisationer som IMF og Verdensbanken – bør være åben for tilsyn og give mulighed for input fra civilsamfundsorganisationer;
10. minder om behovet for reform af forvaltningen af Bretton Woods-institutionerne med henblik på at ændre stemmerettighederne og skabe en ordning med dobbelt flertal på grundlag af medlemsstater og kapitalandel;
11. opfordrer Det Europæiske Råd til på det næste G20-møde at støtte UNCTAD's forslag om indførelse af en ny multilateral ordning for valutakursstyring med henblik på at afværge valutaspekulationer og skabe et politisk rum for alle lande til at forfølge passende ekspansionspolitikker på skatte- og pengeområdet med henblik på at beskytte beskæftigelsen og deres nationale økonomier i tilfælde af en tilbagegang eller finansiell krise;
12. glæder sig over G20-landenes beslutning om at styrke de internationale rammer for forsigtighedstilsyn og deres hensigt om at udvide tilsyn og overvågning til at omfatte alle systemisk betydningsfulde finansielle institutioner, instrumenter og markeder;
13. mener, at G20-topmødets beslutninger og forpligtelser repræsenterer et minimum og ikke et maksimum; opfordrer derfor indtrængende EU til at vedtage mere ambitiøse politikker, når det gælder tilsyn og overvågning i EU, navnlig i forbindelse med hedgefonde og kreditvurderingsinstitutter;
14. minder også om, at der er behov for en EU-tilsynsstruktur til at indsamle og analysere mikro- og makrooplysninger fra centralbankerne og til at reagere hurtigt i krisesituationer med systemiske følger for EU;
15. er af den opfattelse, at aflønningsordningerne for ledere og traders i den finansielle sektor er et vigtigt emne, som bør behandles for at sikre finansiell stabilitet; glæder sig i denne sammenhæng over, at G20-landene er rede til at sikre, at godtgørelsesordningerne

stemmer overens med virksomhedernes mål på lang sigt og med fornuftig risikovillighed; insisterer på, at Baselkomitéen for Banktilsyn fremsætter konkrete forslag herom senest i efteråret 2009;

Skattely og ikkesamarbejdsvillige retsområder

16. noterer sig hensigten om at tage fat på problemet vedrørende skattely og ikkesamarbejdsvillige retsområder; mener dog, at konklusionerne fra G20-topmødet kun er en tandløs og retorisk kritik af skattely og ikkesamarbejdsvillige offshore centre;
17. understreger behovet for et globalt samarbejdssystem og informationsudveksling for skatteforhold; beklager dybt, at der ikke er nogen tidsplan for konkrete sanktionsmekanismer, så den såkaldte kamp mod skattely tages op; minder i denne sammenhæng om, at det er yderst vigtigt at der sættes en stopper for anvendelsen af juridiske personer som et middel til at undgå beskatning; understreger ligeledes, at der i stedet for bankhemmelighed under alle omstændigheder bør være automatisk udveksling af oplysninger i alle EU-landene og afhængige områder;
18. opfordrer EU til at træffe foranstaltninger for at udrydde skattely, skatteunddragelse og ulovlig kapitalflugt fra udviklingslandene; kræver derfor en ny bindende global aftale, som automatisk tvinger transnationale virksomheder til at fremlægge deres gevinster og de skatter, de har betalt i de udviklingslande, hvor de driver virksomhed;
19. glæder sig over og støtter fuldt ud den anmodning, som Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling EUROLAT fremsatte den 8. april 2009 over for LAC-EU-landene, om øjeblikkeligt at fjerne alle centre for skattely på deres område og arbejde på internationalt plan med henblik på at fjerne de resterende centre og anvende sanktioner over for virksomheder og enkeltpersoner, der søger skattely;

Regnskabsstandarder

20. glæder sig over beslutningen om at revidere regnskabsstandarderne for vurderingen af finansielle instrumenter og træffe foranstaltninger inden udgangen af 2009 med henblik på at forbedre mulighederne for interessenternes inddragelse ved hjælp af IASB's (International Accounting Standards Board's) vedtægtsrevision;
21. minder i denne forbindelse om, at IASB i dens internationale regnskabsstandard om segment reporting (oplysninger om segmenter) bør medtage et krav om, at multinationale selskaber skal aflægge regnskab for hvert enkelt land om deres transaktioner (lønomkostninger, finansielle omkostninger, fortjenester før skat osv.); mener, at det ville give en omfattende oversigt over hver enkelt gruppe for investorer, interessenter og skattemyndigheder og således gøre det nemmere at finde frem til en mere effektivt og gennemsigtig international allokering af skattegrundlaget;
22. mener, at vedtægterne for IASB bør reformeres, således at denne organisation ikke mere er et privatejet selskab, hvis finanser kontrolleres af de store regnskabsvirksomheder, men i stedet bliver et internationalt agentur som et ekspertudvalg under det økonomiske og sociale råd.

Finansiering og reformering af det internationale finansielle system med henblik på at overvinde krisen

23. noterer sig, at der er interesse for, at IMF indtager en stærkere rolle som långiver i sidste instans, og at IMF's lånekapacitet er blevet forøget med omkring 500 mia. USD; glæder sig navnlig over tildelingen af særlige trækningsrettigheder på 250 mia. USD; er dog skuffet over, at de nye trækningsrettigheder vil blive tildelt de 186 IMF-medlemmer i overensstemmelse med deres kvoter eller stemmeret, hvilket vil resultere i en alvorlig underfinansiering af mellemindkomstlandenes og de fattige udviklingslandes behov, idet kun 80 mia. USD vil blive tildelt disse lande;
24. betragter det som en alvorlig mangel, at G20 ikke insisterede på en reform af IMF's politik sideløbende med en styrkelse af IMF's rolle som långiver i sidste instans; er forsat dybt forurolet over, at IMF i de seneste lånebetingelser til kriseramte lande (herunder Ungarn og Letland) foreskrev en regulært procyklisk skatte- og pengepolitik af den slags, der førte de asiatiske lande endnu længere ud i en økonomisk krise i 1997-1998;
25. er skuffet over, at G20-topmødet var helt ude af stand til at hjælpe udviklingslande med at undgå en lammende gældskrise ved hjælp af en tidsbegrænset ordning for gældsmoratorium eller gældssanering, eller ved oprettelse af en "international bankerotmekanisme" eller tilsvarende værktøjer for delvis tilbagebetaling af lån, hvis markedsværdi er faldet, hvilket i stigende grad indrømmes virksomheder eller banker, der er i vanskeligheder; kræver en omdefinering af internationale finansielle institutioners gældsberedygtighedsrammer og indførelse af en ansvarlig multilateral långivningsramme;
26. mener, at IMF skal bidrage til gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene; kræver i den sammenhæng bedre koordinering og større konsekvens i den politik, IMF og FN's organer (UNDP, UNEP, UNCTAD, ILO, osv.) fører inden for den social og økonomiske politik, og også inden for EU;
27. betragter det som den største fiasko, at G20-topmødet ikke var i stand til at komme op med en plan for regulering af finansielle institutioners aktiviteter på tværs af grænserne eller finansielle strømme på tværs af grænserne, eller i det mindste en styrkelse af landenes muligheder for at regulere kapitalstrømme på tværs af grænserne;

fremme af global handel og investering

28. glæder sig over London-topmødets løfte om at tilvejebringe op til 250 mia. USD i garantier for at give handlende adgang til kredit; beklager imidlertid, at planen ikke indikerer, hvorledes sådanne eksportkreditgarantier kan udvides til de mest trængende udviklingslande, herunder navnlig landene syd for Sahara, der måtte opleve et fald i eksporten på 40 % i år, navnlig på grund af en begrænset adgang til erhvervslån;
29. bemærker G20-topmødets fortsatte krav om en afslutning på forhandlingerne i WTO's Doha-udviklingsdagsorden; gentager sin overbevisning om, at Doha-forhandlingerne ikke giver nogen løsning på den aktuelle økonomiske og finansielle krise, og at de skal ændres grundlæggende for at genetablere et retfærdigt og udviklingsvenligt multilateralt

handelssystem; kræver, at WTO stiller detaljerede forslag med henblik på udsættelse af gennemførelsen af eksisterende liberaliseringsforpligtelser for så vidt angår finansielle tjenester på tværs af grænserne, så længe de globale tilsynsstrukturer ikke er på plads;

Fair og holdbar genopretning for alle

30. mener, at kampen mod fattigdom skal være baseret på anerkendelse af landes og regioners ret til fødevareruverenitet og retten til på demokratisk vis at definere deres egen politik, prioriteter og strategier og at beskytte befolkningens eksistens og sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder, og at disse principper bør gå forud for handelsliberalisering, deregulering og privatisering;
31. henstiller til Kommissionen at forelægge forslag til indførelse af en skat på finansielle transaktioner på EU-plan, som kan være med til at finansiere investeringer i udviklingslande for at hjælpe dem med at overvinde de værste konsekvenser af krisen og holde dem på sporet med henblik på gennemførelse af millenniumudviklingsmålene;